

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Braće Radić 2

Poslovni broj: 26 Gž-1196/16-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Varaždinu po sutkinji Sanji Bađun, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari prvotužiteljice Kate Pazman Petrić, OIB: 58735021578, iz Nove Gradiške, Marije Jurić Zagorke 11 i drugotužitelja Radio "Prkos" j.d.o.o., OIB: 46227509350, Nova Gradiška, Marije Jurić Zagorke 11, zastupanih po punomoćnicima Zajedničkog odvjetničkog ureda Nenadu Matijaševiću, Igoru Golovrški i Darku Samardžiji u Novoj Gradiški, protiv prvotuženika Veljka Džakule, OIB: 08805196323 iz Pakrac, Bljesak 2 i drugotuženika Srpskog demokratskog foruma, OIB: 39407586200, Zagreb, Draškovićeva 25, zastupanih po punomoćniku Dragana Milačiću, odvjetniku u Zagrebu, radi isplate naknade štete i popravljanja štete, odlučujući o žalbi prvotužiteljice i drugotužitelja, žalbi prvotuženika i žalbi drugotuženika izjavljenima protiv presude Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu broj Pn-245/15-18 od 2. svibnja 2016., dana 13. prosinca 2017.

p r e s u d i o i r i j e š i o j e

Djelomično se prihvaca a djelomično odbija žalba prvotužiteljice i drugotužitelja, dok se žalba prvotuženika i žalba drugotuženika odbija, te se presuda Općinskog suda u Bjelovaru, Stalne službe u Pakracu broj Pn-245/15-18 od 2. svibnja 2016.:

- potvrđuje u pobijanoj toč. I. i toč. II. izreke presude, te u dijelu toč. III. izreke kojom je prvotužiteljica odbijena sa zahtjevom za isplatu naknade neimovinske štete u iznosu od 30.000,00 kn i drugotužitelj u iznosu od 7.500,00 kn sa zateznom kamatom,
- preinačuje u odbijajućem dijelu zahtjeva prvotužiteljice za isplatu naknade pod toč. III. izreke i toč. IV. izreke, te sudi i rješava:

Nalaže se prvotuženiku i drugotuženiku isplatiti solidarno s osnova naknade neimovinske štete prvotužiteljici (povrh dosuđenog iznosa toč. I. izreke) i daljnji iznos od 15.000,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 2. srpnja 2015. po stopi određenoj toč. I. izreke presude, u roku od 15 dana.

Nalaže se prvotuženiku i drugotuženiku naknaditi solidarno prvotužiteljici i drugotužitelju trošak postupka u iznosu od 1.560,00 kn za zateznom kamatom tekućom od 2. svibnja 2016. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja

nenih na razdoblje dulje od godine dana nefinansijskim trgovačkim društvima za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, u 15 dana.

Nalaže se prvotuženiku i drugotuženiku naknaditi prvotužiteljici trošak žalbenog postupka u iznosu od 520,78 kn, u roku od 15 dana.

Odbija se zahtjev drugotužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.

Odbacuje se žalba prvotuženika izjavljena protiv toč. III. izreke presude kao nedopuštena.

Nepobjiana toč. III. izreke u dijelu odbijenog zahtjeva za objavu presude u dnevnom tisku Jutarnjeg lista, Večernjeg lista i 24 sata ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Pobijanom presudom pod toč. I. izreke naloženo je prvo i drugotuženicima solidarno isplatiti s osnova naknade neimovinske štete prvotužiteljici iznos od 5.000,00 kn i drugotužitelju iznos od 2.500,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 2. srpnja 2015. do isplate. Toč. II. izreke naloženo je prvo i drugotuženicima objaviti ispriku prvotužiteljici i drugotužitelju, te objaviti pobijanu presudu u cijelosti i bez komentara o svom trošku. Toč. III. izreke odbijen je zahtjev prvotužiteljice za isplatu naknade neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa toč. I. izreke do zatraženog iznosa od 50.000,00 kn, zahtjev drugotužitelja za isplatu naknade neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa toč. I. izreke do zatraženog iznosa od 10.000,00 kn i zahtjev za objavu presude u dnevnom tisku – Jutarnjem listu, Večernjem listu i 24 sata. Toč. IV. izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje parnične troškove.

Navedenu presudu u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu naknade neimovinske štete pod toč. III. izreke i toč. IV. izreke, pravodobno izjavljenom žalbom, pobijuju prvotužiteljica i drugotužitelj iz svih zakonskih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br.: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., u dalnjem tekstu: ZPP) predlažući ovome sudu da preinači pobijanu presudu na način da usvoji tužbeni zahtjev. Pravodobno izjavljenim žalbama navedenu presudu u cijelosti pobija prvotuženik, te pod toč. I., II. i IV. presude drugotuženik iz svih zakonskih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. ZPP-a, predlažući ovome sudu da preinači presudu sukladno žalbenim navodima ili da istu ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Žalba prvotužiteljice i drugotužitelja djelomično je osnovana, žalba prvotuženika djelomično je neosnovana a djelomično nedopuštena, dok je žalba drugotuženika neosnovana.

Predmet postupka je zahtjev prvotužiteljice za isplatu naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na čast i ugled, zahtjev drugotužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na poslovni ugled i zahtjev oboje tužitelja za objavu isprike i objavu presude o trošku prvo i drugotuženika, a temelji se na činjeničnim tvrdnjama da je radnjom prvo i drugotuženika - upućivanjem dopisa od 19. svibnja 2015. koji sadrži uvredljive i klevetničke navode Agenciji za elektroničke medije i većem broju državnih tijela i institucija prvotužiteljici i drugotužitelju prouzročena neimovinska šteta.

azloženju pobijane presude prvostupanjski sud je na temelju nespornih i utvrđenih ujekom dokaznog postupka ocjenu osnovanosti zahtjeva prvočitljice i drugotužitelja te je odlučio toč. I. i toč. II. izreke presude, te neosnovanosti zahtjeva o kojem je odlučio II. izreke presude utemeljio na slijedećim činjeničnom utvrđenju:

- da je prvočitljica osnivač društva drugotužitelja, a da je prvočitenik predsjednik upravnog odbora pravne osobe drugotuženika, te da su drugotužitelj i drugotuženik konkurirali na natječaju u postupku dodjele koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga radia za dio grada Nova Gradiška i da je u postupku odlukom Vijeća za elektroničke medije od 9. travnja 2015. koncesija dodijeljena drugotužitelju;
- da su drugotuženik i prvočitenik kao neposredni potpisnik dostavili Agenciji za elektroničke medije, i na znanje najvišim državnim tijelima i institucijama, dopis od 19. svibnja 2015. u kojemu iznose tvrdnje o kaznenoj osuđivanosti prvočitljice zbog zlouporabe položaja i ovlasti i prijevare u gospodarskom poslovanju i tvrdnje da je prvočitljica o toj činjenici iznijela lažne podatke prilikom prijave drugotužitelja na natječaj zbog čega zahtjevaju poništenje odluke o dodjeli koncesije jer za donesenu odluku u korist drugotužitelja nisu postojali zakonski uvjeti;
- da dopis od 19. svibnja 2015. sadrži neistinite navode o osuđivanosti prvočitljice zbog kaznenih djela zlouporabe položaja i ovlasti i prijevare u gospodarskom poslovanju;
- da je prvočitljica osuđena pravomoćnom kaznenom presudom Općinskog suda u Slavonskom brodu broj K-268/12-10 od 25. travnja 2013. zbog počinjenja kaznenog djela protiv vjerodostojnosti isprava – ovjerovljavanje neistinitog sadržaja i da osuđivanost za navedeno kazneno djelo ne predstavlja razlog za isključenje ponuditelja u postupku javne nabave a da osuđivanost za kaznena djela navedena u dopisu od 19. svibnja 2015. predstavljaju razlog za isključenje temeljem čl. 67. st. 1. Zakona o javnoj nabavi (Narodne Novine br.: 90/11., 83/13., 143/13., 13/14.);
- da je na temelju iskaza prvočitljice utvrđeno da se vezano uz sadržaj dopisa govorilo u medijima – na radiju Nova Gradiška i pisalo na Internet portalu SB Plus o njoj na neugodan način, da je portal SB Plus objavio njezin demanti, da je cijeli događaj na nju ostavio posljedice jer je strahovala na koji način će postupak natječaja završiti, da se bojala za svoju egzistenciju i egzistenciju obitelji obzirom je podigla kredit radi nabave opreme, da se osjećala nelagodno u kontaktima s ljudima koji su je zaustavljali na ulici i ispitivali vezano uz medijske napise, da je imala više kontakata s različitim adresama iz državne uprave, da je morala i djetetu objašnjavati da to što o njoj piše nije istinito i da vezano uz posljedice nije odlazila liječniku već je samoinicijativno koristila lijekove (Apaurin i Normabel);
- da je na temelju iskaza prvočitenika utvrđeno da nije imao namjeru osobno napadati prvočitljicu, već mu je namjera bila ukazati na nepravilnosti u natječajnom postupku i radu Agencije za elektroničke medije u koju nije imao povjerenja jer je saznao da je prvočitljica od nekih ljudi u agenciji dobila pomoći prilikom pripreme projekta da bi dobila koncesiju, te je zaključio da postoji prisnost agencije i prvočitljice i nenaklonjenost drugotuženiku, da je dopis od 19. svibnja 2015. uputio kompetentnim subjektima zbog poštivanja procedure i transparentnosti, a vezano uz sadržaj dopisa da je do njega došla informacija o kaznenoj osuđivanosti prvočitljice pred Općinskim sudom u Slavonskom Brodu ali se osobno nije

puštao u detalje presude vezano uz kvalifikaciju kaznenog djela jer nije pravnik, već je prepustio mjerodavnim institucijama da ispitaju o čemu se radilo i da vezano uz sastavljanje dopisa nije održana skupština drugotuženika već se o tome raspravljalo između članova drugotuženika i drugih osoba.

Na temelju navedenog prvostupanjski sud utvrđuje da su sadržajem dopisa od 19. svibnja 2015. prvotužiteljici povrijedeni čast i ugled, a drugotužitelju poslovni ugled, odnosno prava osobnosti zaštićena čl. 19. Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine br.: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., u dalnjem tekstu: ZOO), čime su pretrpjeli neimovinsku štetu za koju su prvo i drugotuženici odgovorni temeljem čl. 1045. st. 1. i st. 2. i čl. 1107. st. 1. ZOO-a, te je primjenom čl. 1100. ZOO-a obvezao tuženike solidarno isplatiti prvotužiteljici iznos od 5.000,00 kn i drugotužitelju iznos od 2.500,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od podnošenja tužbe primjenom čl. 1103. i čl. 29. st. 2. ZOO-a. Ujedno je primjernom čl. 1099. ZOO-a naložio prvo i drugotuženicima da o svom trošku objave ispriku tužiteljima i presudu prepustajući tuženicima da izaberu medije na kojima će isto objaviti, dok je odbio zahtjev prvo i drugotužitelja da se objava izvrši u Jutarnjem listu, Večernjem listu i 24 sata jer je sadržaj dopisa dospio u medije samo na lokalnoj razini na kojoj bi i isprike i presuda trebali biti objavljeni. U preostalom dijelu tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete prvostupanjski sud je odbio zaključujući da težina povrede i okolnosti slučaja ne opravdavaju dosudu naknade u višim iznosima a na što utječe činjenica da Agencija za elektroničke medije nakon zaprimanja dopisa nije promijenila odluku, da je portal SB Plus objavio demanti prvotužiteljice, da je konkurentski odnos drugotužitelja i drugotuženika imao stanovitu političku dimenziju koja se očitovala i u nekorektnom postupku prvotužiteljice radi kojeg je izdano upozorenje Agencije za elektroničke medije vezano uz govor mržnje i da je cilj dopisa bio preispitivanje nepravilnosti u provedbi natječaja a ne u osobnom napadu tuženika na prvotužiteljicu. Ujedno prvostupanjski sud zaključuje da neistiniti navod iz dopisa od 19. svibnja 2015. o kaznenoj osuđivanosti prvotužiteljice, iako predstavlja protupravnu štetnu radnju koja je dovela do nastanka neimovinske štete, karakterizira nizak stupanj neistinitosti jer se ne radi o navodu potpuno suprotnom objektivnim činjenicama već o iskrivljenim činjenicama, odnosno dezinformaciji.

U žalbi prvotužiteljica i drugotužitelj ističu da činjenica što su drugotužitelj i drugotuženik konkurirali na istom natječaju u postupku za dodjelu koncesije za obavljanje medijskih usluga ne opravdava tuženike u poduzimanju štetne radnje, da ranija osuđivanost prvotužiteljice nije pravno relevantna za postupak dodjele koncesije niti za odluku o naknadi štete zbog iznošenja neistinitih informacija i da te činjenice ne mogu teretiti tužitelje u vidu doprinosa osnovu i visini prouzročene štete. Osporavaju stajalište suda da navode iz dopisa karakterizira "nizak stupanj neistinitosti", jer su tvrdnje o počinjenim kaznenim djelima i izrečenoj sankciji prvotužiteljici u cijelosti neistinite, te ističu da je prvostupanjski sud pogrešno procijenio društvenu svrhu prilikom dosude visine naknade ne uzimajući u obzir da su tužitelji registrirani kao javni radnici i novinari, da im je narušen ugled među ljudima s kojima dolaze u neposredan kontakt u lokalnoj zajednici u kojoj djeluju pa i šire, te da su adresati dopisa tuženika institucije državne razine kod kojih zbog toga ostaje sigurnosni oprez i da je prvotuženik nakon propuštanja rokova za ulaganje žalbe u natječajnom postupku plasiranjem lažnih informacija pokušao izazvati ukidanje dodijeljene koncesije kod raznih nenadležnih tijela, radi čega smatraju da je prvostupanjski sud neopravdano relativizirao ozbiljnost učinjene povrede prava osobnosti dosudivanjem iznosa koji nisu dostatni za zaštitu utuženih prava osobnosti.

U žalbi prvotuženik navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredbe parničnog postupka jer presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, te je nerazumljiva iz razloga što sud nije proveo dokaze iz kojih bi sa sigurnošću utvrdio štetu i visinu štete (medicinsko vještačenje) već je odluku utemeljio isključivo na iskazu tužiteljice. Ponavlja da je njegovo postupanje bilo zakonito jer je ukazivao na činjenicu da prvotužiteljica nije

je za sudjelovanje u javnom nadmetanju, da su oba djela (za koje je osuđena i za vodi u dopisu da je osuđena) srodnna djela i da obzirom nije pravne struke nije mogao niti opisati pravomoćno osuđujuću presudu prvotužiteljice, ali je ukazivao na činjenicu punjenja uvjeta u natječajnom postupku isključivo "institucijama sistema", pri čemu su oba uznena djela usmjerena na pribavljanje imovinske koristi.

U žalbi drugotuženik ističe da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer je izreka presude nerazumljiva, proturječi sama sebi i razlozima presude, te su pojedini razlozi nejasni i proturječni. Istimče da je prvostupanjski sud provedene dokaze ocijenio protivno čl. 8. ZPP-a jer je netočno interpretirao postupanje tuženika u smislu navodne protupravne štetne radnje, a u kontekstu nesporno utvrđene kaznene osuđivanosti prvotužiteljice i naravi postupanja tuženika u smislu ukazivanja i upozoravanja nadležnih institucija na nezakonitosti, te smatra da tužitelji nisu dokazali protupravnost štetne radnje tuženika, štetnu posljedicu i uzročno-posljedičnu vezu, a da subjektivni iskaz prvotužiteljice ne može biti relevantan dokaz za utvrđivanje navodno nastale štete. Kako sami tužitelji navode da je objavljivanje u medijima (portal SB Plus) uzrokovalo povredu prava osobnosti, smatra da je na predmet spora trebalo primijeniti Zakon o medijima kao lex specialis jer su tužitelji "očito tužili pogrešnog tuženika".

Neosnovani su žalbeni navodi stranaka kojima presudu pobijaju zbog bitne povrede odredbe parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a jer izreka presuda nije nerazumljiva, niti proturječna sama sebi ili razlozima presude, već sadrži jasne i određene razloge u pogledu odlučnih činjenica za ocjenu osnovanosti zahtjeva i nema nikakvih nedostataka radi kojih se ne bi mogla ispitati njezina zakonitost. Ispitivanjem presude i po službenoj dužnosti primjenom čl. 365. st. 2. ZPP-a ovaj sud utvrđuje da nije počinjena niti bilo koja druga bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Žalbeni navodi prvotuženika i drugotuženika kojima osporavaju utvrđeno činjenično stanje navodeći da tužitelji nisu dokazali postojanje prepostavki odgovornosti prvo i drugotuženika za naknadu štete i to da nisu dokazali protupravnu štetnu radnju - iz razloga što je njihovo postupanje bilo zakonito i poduzeto jedino sa svrhom ukazivanja na nepravilnosti u natječajnom postupku i da je prvotužiteljica kazneno osuđena osoba za kazneno djelo koje je povezano sa stjecanjem imovinske koristi, kao i da tužitelji nisu dokazali da im je nastupila šteta jer nisu provedeni svi dokazi (medicinsko vještačenje), nisu osnovani iz razloga što nemaju uporišta u sadržaju provedenih dokaza i činjenicama koje je prvostupanjski sud utvrdio pravilnom ocjenom dokaza i rezultata cjelokupnog postupka kako to nalaže odredba čl. 8. ZPP-a, a žalbeni navodi nemaju uporišta niti u mjerodavnom materijalnom pravu kojim je normiran institut naknade štete.

Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da dopis od 19. svibnja 2015. potpisani od strane prvotuženika osobno i kao odgovorne osobe drugotuženika, koji je upućen Agenciji za elektroničke medije i na još 14 adresata (najviših državnih tijela i institucija) sadrži neistinite navode u pogledu kaznene osuđivanosti prvotužiteljice i neistinite navode da je kao odgovorna osoba drugotužitelja potpisivanjem izjave (da nije kazneno osuđivana) počinila kazneno djelo davanja izjave neistinitog sadržaja, te neistinite navode da zbog njezine kaznene osuđivanosti drugotužitelj nije mogao sudjelovati u postupku javnog natječaja, što predstavlja protupravnu štetnu radnju prvotuženika i drugotuženika kojom je prvotužiteljici povrijedeno pravo osobnosti na čast i ugled a drugotužitelju pravo osobnosti na poslovni ugled zaštićena čl. 19. ZOO-a.

Posljedica povrede zaštićenih prava osobnosti je neimovinska šteta propisana čl. 1046. ZOO-a, za koju oštećenik ima pravo na naknadu ako težina povrede i okolnosti konkretnog slučaja opravdavaju dosudu temeljem čl. 1100. ZOO-a, a težinu povrede i okolnosti konkretnog

cjenu prava tužitelja na isplatu pravične novčane naknade prvostupanjski sud je bio
 (i dužan) utvrditi temeljem iskaza prvtužiteljice, jer prema ustaljenoj sudskej praksi
 utvrđivanja prava oštećenika na isplatu naknade zbog povrede prava osobnosti na čast i
 dokaz medicinskim vještačenjem nije potrebno provoditi.

Stoga je prvostupanjski sud pravilno utvrdio postojanje pretpostavki odgovornosti prvo i drugotuženika za naknadu štete, koji temeljem čl. 37. Zakon o udrugama (Narodne novine br.: 74/14) odgovaraju za štetu udruge prema trećim osobama sukladno općim propisima o odgovornosti za štetu, a ne primjenom Zakona o medijima (Narodne novine br.: 59/04., 84/11., 81/13.) kako to neosnovano smatra drugotuženik. Ujedno žalbenim navodima prvo i drugotuženika nije dovedeno u sumnju pravo prvtužiteljice i drugotužitelja na isplatu naknade u dosuđujućim iznosima toč. I. izreke, kao niti u dijelu naložene obveze za objavu isprike i presude na koju imaju pravo temeljem čl. 1099. ZOO-a.

Međutim, osnovani su žalbeni navodi prvtužiteljice kojima osporava visinu naknade koju je prvostupanjski sud utvrdio kao pravičnu novčanu naknadu. Naime, uzimajući u obzir težinu povrijeđenih prava osobnosti prvtužiteljice, način na koji se povreda posljedično manifestirala u njezinom privatnom životu i poslovnom okruženju, te okolnosti konkretnog slučaja - da je isto bila tema na radiju Nova Gradiška i predmetom objave na portalu SB Plus inicijativom drugotuženika (list 17 spisa) što je posljedično nedvojbeno imalo širi odjek u lokalnoj sredini i izvan nje, kao i da su neistinite tvrdnje koje su predmetom dopisa po težini objektivno kod prvtužiteljice mogle izazvati negativne emocije i duševne patnje koje opisuje u iskazu, po ocjeni ovoga suda opravdavaju dosudu naknade u iznosu od 20.000,00 kn. Nasuprot tome, žalbeni navodi drugotužitelja kojima osporava odbijajući dio zahtjeva za dosudu daljnog iznosa (povrh 2.500,00 kn) nisu osnovani jer je prvostupanjski sud novčanu naknadu dosudio pravilnom primjenom čl. 1100. st. 3. ZOO-a.

Kako su stoga neosnovani žalbeni navodi prvtuženika i drugotuženika u dijelu kojim pobijaju toč. I. i toč. II. izreke, kao i žalbeni navodi drugotužitelja kojima pobija toč. III. izreke, to je primjenom čl. 368. st. 1. ZPP-a valjalo njihove žalbe odbiti i potvrditi prvostupanjsku presudu u tom dijelu, dok je žalba prvtuženika, u kojoj izričito navodi da pobija presudu u cijelosti, nedopuštena u dijelu pobijane toč. III. izreke (za koju nema pravni interes) radi čega je žalba u tom dijelu primjenom čl. 358. st. 3. ZPP-a odbačena. Obzirom na osnovanost žalbe prvtužiteljice ista je prihvaćena, te je primjenom čl. 373. toč. 3. ZPP-a presuda preinačena u dijelu pobijane toč. III. izreke i naloženo je prvtuženiku i drugotuženiku solidarno isplatiti prvtužiteljici daljnji iznos od 15.000,00 kn sa zateznom kamatom primjenom čl. 1103. i čl. 29. st. 2. ZOO-a.

U žalbama kojima pobijaju toč. IV. izreke presude, kojom je prvostupanjski sud odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove, prvtužiteljica i drugotužitelj navode da je presuda neodrživa jer kada podmire troškove svojeg odvjetnika ostaju "u gubitku", dok prvtuženik i drugotuženik navode da obzirom na uspjeh od 89% imaju pravo na troškove razmjerno uspjehu u postupku.

O troškovima postupka ovaj sud je odlučio primjenom čl. 166. st. 2., čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a temeljem kojih samo prvtužiteljici i drugotužitelju pripada pravo na naknadu troškova postupka razmjerno uspjehu u sporu. Naime, sagledavanjem uspjeha stranaka ne samo u kvantitativnom već i u kvalitativnom smislu prema kojem su tužitelji u cijelosti uspjeli u pogledu osnova a djelomično u pogledu visine potraživanja, te u cijelosti sa zahtjevom za objavu isprike i presude, kao i da zbog dijela zahtjeva s kojim nisu uspjeli nisu nastali posebni troškovi, to tuženicima koji su osporavali i osnov i visinu tužbenog zahtjeva, a isto osporavaju i u žalbenom postupku, ne pripada pravo na trošak.

Uteljima je priznat trošak sastava tužbe temeljem Tbr. 7. toč. 1. i Tbr. 42. Tarife o
na i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br.: 142/12., 103/14., 118/14.,
., u dalnjem tekstu: Tarifa) u iznosu od 1.250,00 kn, trošak zastupanja na raspravama 13.
spada 2015. i 21. siječnja 2016. temeljem Tbr. 9. toč. 1. i Tbr. 42. Tarife u iznosima od
1.250,00 kn i nagrada s osnova povišenja tarifnih stavaka temeljem Tbr. 36. toč. 1. Tarife u
zatraženom iznosu od 150,00 kn, što iznosi ukupno 3.900,00 kn i razmjerno uspjehu od 40% daje
dosuđeni trošak od 1.560,00 kn na koji tužitelji imaju pravo na zateznu kamatu primjenom čl. 30.
st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine br.: 112/12., 25/13., 93/14., 55/16.). Preostali trošak nije
bio potreban za vođenje parnice u smislu čl. 155. st. 1. ZPP-a, dok trošak sudske pristojbi nije
zatražen određeno po vrsti i visini u smislu čl. 164. st. 2. ZPP-a.

Prvotužiteljici primjenom čl. 154. st. 2. ZPP-a pripada pravo na trošak sastava žalbe
primjenom Tbr. 10. toč. 1. i Tbr. 42. Tarife u iznosu od 1.562,50, odnosno razmjerno uspjehu
žalbe od 33,33% u iznosu od 520,78 kn.

Zahtjev drugotužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka je odbijen obzirom na
neznatan uspjeh (samo u dijelu odluke o troškovima postupka) primjenom čl. 154. st. 3. ZPP-a.

Nepobijana toč. III. izreke u dijelu odbijenog zahtjeva za objavu presude u dnevnom
tisku Jutarnjeg lista, Večernjeg lista i 24 sata ostaje neizmijenjena.

Varaždin, 13. prosinca 2017.

Sutkinja
Sanja Bađun v.r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice
Mirjana Badanjak

